

פרק ד: הזמנת בעלי-דין

- לה. הזמנת בעל-דין כתב-ההזמנה
- לו. כל הזמנה לבעל-דין תיעשה בכתב, מלבד במקרים שבתקנות אלה נאמר אחרת.
- לז. (1) הזמנה בכתב צריכה לכלול את שמו ומקומו של בית-הדין, מספר התיק, שמות הצדדים, מהות העניין שלשמו באה ההזמנה, שמו ומענו של המוזמן, והיום והשעה שבהם הוא נדרש להופיע.
- לח. (2) הזמנה צריכה להיות חתומה בחותמת בית-הדין ובחתימת יד פקיד בית-הדין ולשאת את התאריך שבו נכתבה.
- לט. (3) לכתב-ההזמנה יצורף טופס אישור מסירה.
- מ. (4) מנהל בית-הדין הרבניים יקבע את מועד תחילתו של ס"ק (3).
- מא. משלוח הזמנה יכול שייעשה באמצעות שליח בית-דין ויכול שייעשה באמצעות הדואר. מזכירות בית-הדין תרשום בתיק התביעה, או בתעודה שתצורף לתיק, מהו אופן משלוח ההזמנה.
- מב. (1) ההזמנה בתביעה שאינה למזונות תישלח לפחות שלושים יום לפני מועד הדיון.
- מג. (2) במקרים דחופים רשאית המזכירות לסטות מהוראה זו.
- מד. (3) בית-הדין רשאי לסטות מהוראה זו לפי שיקול-דעתו.
- מז. הזמנה הנעשית באמצעות שליח בית-דין תיעשה בשני טפסים שווים. טופס אחד ישאיר שליח בית-דין בידי המוזמן, ואת השני הוא יחזיר לבית-הדין כשהוא חתום בידי המוזמן ובו יאשר השליח בחתימתו את דבר מסירת ההזמנה וזמנה. אם ההזמנה נעשית באמצעות הדואר, עליה להישלח בדואר רשום עם אישור מסירה, אלא אם הורה בית-הדין על משלוח בדרך אחרת. העתק ההזמנה ואישור המסירה יצורפו לתיק התביעה.
- מח. (1) שליח בית-הדין ימסור את ההזמנה למוזמן בכל מקום שהוא מוצא או פוגש אותו.
- מט. (2) סירב המוזמן לקבל את ההזמנה מידי שליח בית-הדין או שקיבלה וסירב לחתום, ירשום השליח את דבר הסירוב בכתב על הטופס שהוא מחזיר לבית-הדין.
- מא. (3) לא מצא שליח בית-הדין את המוזמן, ימסור את ההזמנה בדירת המוזמן לידי אחד מבני-ביתו הבוגרים או במקום עסקו לידי אחד מהעובדים בו או לאחד משכניו הקרובים; יחתים את מקבל ההזמנה וירשום בה את שמו המלא של המקבל וקרבנותו או יחסו אל המוזמן וזמן מסירתה; ואם סירב המקבל לחתום, ירשום את דבר הסירוב.
- מב. (4) בשום פנים לא ימסור שליח בית-הדין את ההזמנה לידי יריבו של המוזמן.
- מג. (1) לא ישלחו כתבי בית-דין לנתבע הנמצא מחוץ לתחום מדינת ישראל אלא לאחר שמזכירות בית-הדין תקבל אישור בית-הדין בדבר הצורך לכך.
- מד. (2) אם בעל-הדין שאותו יש להזמין אינו נמצא במקום מושבו של בית-הדין, ובית-הדין החליט שההזמנה לא תיעשה באמצעות הדואר – תישלח ההזמנה אל בית-הדין של המקום אשר בו נמצא המוזמן; ואם אין שם בית-דין – תישלח ההזמנה אל הרב המקומי או אל רשות ציבורית מקומית, והמסירה תיעשה על-ידי שליח בהתאם להוראות סעיף לט.
- מה. (1) נוכח בית-הדין שאי-אפשר להמציא הזמנה לדין בדרך שנקבעה, רשאי הוא להורות על המצאת ההזמנה בדרכים אלה, כולן או מקצתן:
- א. בהדבקת עותק שלה בבית שבו, לפי הידוע, גר או עסק הנמען לאחרונה.
- ב. בפרסום מודעה ברשומות או בעיתון יומי.
- ג. בכל דרך אחרת שתיראה לו.
- מז. (2) תחליף המצאה לפי תקנה זו כוחה יפה כהמצאה לנמען גופו.
- מח. (3) בית-הדין המורה על תחליף המצאה, יקבע מועד לתחילת המשפט בהתאם לנסיבות.
- מט. בית-הדין לא יחליט על הזמנת בעל-דין בדרך של פרסום, אלא אחרי שמבקש ההזמנה הצהיר בפני בית-הדין או בפני מי שהוסמך לכך על-ידו, כי אינו יודע את מקומו של המוזמן וכי עשה את כל מה שביכולתו לברר את הדבר, לרבות חקירה ודרישה ברשויות המוסמכות, ולא עלה בידו.
- מז. בכל מקרה של מסירת ההזמנה לא לידי בעל-הדין בעצמו, רשאי בית-הדין, לפי הנסיבות,

לראות את מסירת ההזמנה כבלתי-מספקת.

מה.	הודעה על-ידי בית-הדין לצד על תאריך ישיבה שנרשמה בפרוטוקול היא כהזמנה בכתב שנמסרה לצד.	הודעת תאריך בבית-הדין
מו.	מסירת כתב-תביעה, פסק-דין או כל כתב אחר המיועד לבעל-דין תיעשה בדרך דומה למסירת ההזמנה בהתאם לאמור לעיל.	מסירת כתבים אחרים